

[Grøndahl.]

tydeligt af en af mine motiveringer, at hvis der under et udvalgsarbejde fremkommer saglige grunde for ændringer i lovforslag, må der gives tid til de forhandlinger og undersøgelser, som er nødvendige.

Den højtærede boligminister og venstres ordfører udtalte, dels at sådanne forhandlinger ville blive meget vanskelige, dels at foreningerne måske ville komme til det resultat, at de ikke ville sammensluttet, men bevare deres nuværende lånområder. Var der i grunden sket nogen skade, hvis det var gået således? Men ministeren og folketingets flertal vil ikke have yderligere forhandlinger foreningerne imellem, og i dag er lovforslaget til tredje behandling uden ændringsforslag. De unødvendige millionudgifter, som loven vil belaste låntagerne med, herunder i særlig grad landbruget, de vægtige og saglige grunde, som Jydsk Land-Hypotekforening har fremsat, og som vi fuldstændig tilslutter os, gør, at vi vil stemme imod lovforslaget.

Ib Thyregod: I anledning af det ærede medlem hr. Grøndahls udtalelser bliver jeg nødt til endnu en gang at præcisere vort standpunkt i denne sag, skønt det i og for sig skulle være overflødig.

Et folketingsudvalg kan efter parlamentarisk praksis ikke føre forhandlinger med enkelte organisationer; det kan ikke optage forhandlinger med de forskellige hypotekforeninger om deres fremtidige samvirke. Et mindretal i folketingsudvalget kan ikke pålægge boligministeren at gøre det.

Som sagen forelå ved anden behandling mener jeg ikke, at de underændringsforslag, som blev stillet af det ærede medlem, ville have nogen som helst virkning. Jeg mener tværtimod, at det var urigtigt at stille dem, fordi det faktisk var et indgreb i de bestående ejendomsretlige forhold, idet der var sket en sammenslutning af disse hypotekforeninger, en sammenslutning, der var sket på det grundlag, som dette lovforslag var udtryk for.

Vort principielle standpunkt med hensyn til Jydsk Land-Hypotekforenings henvendelse har vi tidligere givet udtryk for, og jeg må fastholde, at vort principielle standpunkt her er uforandret.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Det ærede medlem hr. Grøndahl sagde, at jeg ved lovforslagets anden behandling havde givet udtryk for, at de forhandlinger, det ærede medlem ønskede, ville blive vanskelige. Det, jeg har sagt, er, at de har været vanskelige. Der har i det udvalg, der har udarbejdet udkast til lovforslaget, været forhandlet om dette problem gennem to år. Efter at betænkningen var afgivet fra udvalget, har jeg for mit vedkommende på ny forsøgt at forhandle med parterne og har indkaldt til flere møder, hvor spørgsmålet har været drøftet, og de forhandlinger har stået på i et år. Det er ikke noget, der ikke har været overvejet; det er ikke noget, vi går let hen over. Vi har gjort alle mulige bestræbelser for at finde frem til et grundlag, vi kunne blive enige om.

Grøndahl: Det, der kalder mig herop, er dels venstres ærede ordfører, der igen ville påstå, at jeg havde sagt, at udvalget skulle forhandle med foreningerne. Hvis det ærede medlem ville læse Folketingstidende igen, ville det ærede medlem se, at det har jeg i hvert fald ikke sagt, tværtimod. Den højtærede minister sagde, at de forhandlinger, der eventuelt skulle ske, ikke ville blive som af mig opfattet. Jeg vil ganske kort referere, hvad ministeren ifølge Folketingstidende — sp. 5331 — har sagt:

„Jeg kan godt sige, at sådanne forhandlinger ville — det fremgår af det, jeg allerede har sagt ved første behandling og gentaget her — blive meget vanskelige.“

Boligministeren (Carl P. Jensen): Citatet er jo trukket ud af en sammenhæng, hvoraf det, jeg lige har givet udtryk for, klart fremgår.

Axel Ivan Pedersen: Til understregning af ministerens sidste bemærkning vil jeg gerne læse op, hvad der står længere henne i referatet, samme spalte. Der står nemlig:

„Man måtte simpelt hen begynde forfra på de forhandlinger, som nu har strakt sig over 3 år.“

Jeg synes, dette i høj grad understreger, at ministeren har ret i sine betragtninger.

Hermed sluttede forhandlingen.